

OHNISKO

Mesačník Evanjelické cirkvi metodistickéj ...počítame s vami

október - november 2015

Slovo kazateľa

Výsada a zodpovednosť

Pre mládež

Horalky v Drážďanoch

Zoznámte sa

Samir Slivka

Svedectvo

Dar od priateľa mi zmenil život

Téma

Odkaz reformácie pre dnešok

Roč. XXIV (XXV)

Výsada a zodpovednosť (Mt 11,20-24)

Slovo kazateľa

Ak má človek v niečom výsadu, musí za ňu niesť i osobnú zodpovednosť. Keď počuje evanjelium a výzvu, aby nasledoval Krista, stáva sa pred Bohom zodpovedným za svoje rozhodnutie. A určite sa raz z neho bude aj zodpovedať. V tomto texte čítame, že v mestách ako Chorazin, Betsaida či Kafarnaum, v ktorých Ježiš veľa vyučoval a urobil mnoho zázrakov a divov, poslucháči a diváci neprejavili žiadnu odozvu. Lahostajnosť, tvrdosť, nevera, odmietanie, možno výsmech spôsobili, že Pán Ježiš vynáša nad týmito mestami súd. Hovorí: „Beda ti, Chorazin; beda ti, Betsaida! Lebo keby sa v Týre a v Sidone boli stali divy, ktoré sa stali u vás, dávno by sa kajali vo vrecovine a na popole. Ale vravím vám: Ľahšie bude v deň súdny Týru a Sidonu, ako vám. A ty, Kafarnaum, budeš sa vari až do neba vyvyšovať?! Zrútiš sa až do podsvetia. Keby sa v Sodome stali divy, ktoré sa stali v tebe, stála by až dodnes. Ale vravím vám, že ľahšie bude sodomskej krajine, ako tebe.“ (Mt 11, 21-24)

Jediný hriech, ktorý viedol a vedie človeka do pekla, je pýcha a nepokorenie sa pred živým Bohom. Odmietanie Toho, skrze ktorého Boh ponúka odpustenie, zmierenie a večný život. Žijeme v kresťanskej krajine. V každej dedine, v každom meste sú kostoly, modlitebne a väčšina ľudí vlastní Bibliu alebo aspoň Nový zákon. A predsa, koľkým mestám, cirkvám, skupinkám či jednotlivcom povie raz Pán: Beda ti,... ?!

Brat, sestra, cirkevný zbor, spoločenstvo v ..., nemáš obavu, že tieto slová môžu raz byť adresované i nám?! Zastavme sa na chvíľu a prehodnoťme

svoj kresťanský život, svoju službu, svoje skutky, vízie, plány a ak je to potrebné, urobme nápravu a v pokání hľadáme opäť Božiu vôľu! Možno niekedy hľadáme odpovede na otázky, prečo naša počtom malá cirkev stagnuje, prečo ľudia nereagujú na počuté Božie slovo, prečo ich nepriťahuje naše spoločenstvo, prečo majú výhrady a predsudky, prečo je tak, ako je...

Napriek tomu všetkému sme dostali milosť a výsadu od Pána stáť v pravde Božieho slova, ktoré môžeme prinášať blížnym okolo nás. Nesieme pred Ním osobnú zodpovednosť za to, čo im prinášame, ako ich učíme, a k čomu, alebo ku komu ich vedieme. Prajem nám, aby čistota Božieho slova premieňala nielen nás, ale rovnako i tých, ktorým slúžime pre spasenie na slávu nášho Spasiteľa Pána Ježiša Krista.

Ty teda, syn môj, posilňuj sa milosťou, ktorá je v Kristu Ježišovi. A čo si počul odo mňa pred mnohými svedkami, zveruj to spoľahlivým ľuďom, ktorí budú schopní aj iných vyučovať. Usiluj sa postaviť pred Boha ako osvedčený, ako pracovník, ktorý sa nepotrebuje hanbiť a správne podáva slovo pravdy. (2Tim 2,1-2;15)

Luboslav Širkovský

Verný je TEN, ktorý vás povoláva (1 Tes 5,24)

Omrivky z výročného stretnutia metodistiek v Maďarsku

Prvé októbrové dni prebiehali v meste Šopron tzv. „tiché dni žien“, výročné stretnutie sestier takmer zo všetkých zborov ECM v Maďarsku. Témou stretnutia bola vernosť – Božia vernosť a naša odpoveď na ňu. Vo výbere témy rezonuje aj titul Šopronu: mesto vernosti; ktorý získal po prvej svetovej vojne, keď v referende s otázkou, či obyvatelia chcú patriť k Rakúsku alebo k Maďarsku, 98% z nich odpovedalo, že zostávajú verní Maďarsku.

Hlavnou rečníčkou bola Szabó Gézané Il-dikó, manželka baptistického kazateľa s dlhoročnými skúsenosťami so zakladaním zborov, teda aj s Božou vernosťou. Vo svojich prednáškach nielen vykladala Božie slovo (svedkovia Božej vernosti v Starej zmluve, či vernosť v Knihe Jóbovej), ale rozprávala aj skúsenosti zo svojho života. Na jej slová sme potom reagovali v menších skupinách, v ktorých sme mohli aj výtvarne stvárniť, čo nás oslovilo.

V sobotu ráno som sa mohla prihovoriť tomuto pestrému spoločenstvu aj ja. Bolo obrovským potešením vidieť sestry v rôznom veku, ako sa vzájomne počúvajú, povzbudzujú a dopĺňajú. Utvrdilo ma to v presvedčení, že spolu strávený čas je požehnaním pre všetkých a Boh ho premieňa na silu, radosť a upevňuje ním aj našu vieru. Mnohé zo sestier vyznávali, že nesú veľké bremená, ktoré po tomto víkende nesieme spoločne na modlitbách vo viere; že Ten, ktorý nás povoláva, je skutočne verný a Jeho zaslúbenia si máme smelo privlastniť aj my.

Na stretnutí som odovzdala pozdravy v mene žien a celej našej oblasti, porozprávala som niečo o našich plánoch regionálnych stretnutí, ktoré nás čakajú na jeseň na Slovensku – 17. októbra v Michalovciach (pre východné) a 14. novembra v Seredi (pre západné zbory).

Gabriella Kopas

Drahí bratia a sestry,
nedávno sme sa ako Európska metodistická rada stretli v Bulharsku, v blízkosti hraničného priechodu s Rumunskom. Stretli sme sa ako zástupcovia metodistickej cirkvi z celej Európy, a tak sa veľká časť našich rozhovorov venovala otázke migrácie – vo svetle reality stoviek tisícov zúfalých ľudí, ktorí prechádzajú hranicami Európy utekajúc pred konfliktmi a prenasledovaním, hľadajúc možnosť pre svoju budúcnosť i pre budúcnosť svojich detí. Modlili sme sa spolu a boli sme posilnení spoločenstvom v metodistickej rodine. Z príbehov metodistov, ktorí na mnohých miestach pracujú s migrantmi a utečencami, sme získali nádej a inšpiráciu. Často sú to malé skupiny bratov a sestier, ktorí neúnavne pracujú a tak naplňujú náš spoločný záväzok kresťanskej pohostinnosti a starostlivosti. Ďakujeme Bohu za ich víziu, odvahu a vytrvalú službu v Kristovom mene. Kiežby sa ich príklad stal inšpiráciou pre nás všetkých!

V obnovenom spoločenstve sme videli, aké sú medzi nami rozdiely a posilnili sme sa vedomím, že naša identita pochádza z jednoty v Kristovi, ktorá predchádza každú etnicitu a národnosť, a je otvorená prijať tých, ktorí sú odlišní, alebo majú na vec iný názor. Pri štúdiu Písma sme si smeli pripomenúť, že Boží ľud bol často na ceste a tak aj spoznal, čo to znamená byť outsiderom a dokonca aj utečencom. Čelili sme výzve uvidieť bližného skôr ako sa začať obávať neznámeho. Avšak skúsenosti, o ktoré sme sa podelili, ukázali, že máme tendenciu zabúdať na prikázanie lásky vtedy, keď nám Boh nečakane dá do cesty nových bližných.

Vieme, že migrácia znamená vznik celej škály zložitých otázok, ktoré sa nedajú vyriešiť jednoduchými riešeniami. Zotrvávame ako cirkvi vo vnútornom boji, keďže naši členovia zastávajú rôzne politické a teologické názory. Chceme sa posunúť od sterilnej diskusie o správnosti migrácie a zapojiť sa do komplikovaných otázok, ktoré sa v tejto kríze dotýkajú nášho kontinentu. Uprostred toho všetkého sme si predsa vedomí vlast-

ných obmedzení a potreby pomoci od druhých. Nasledujúce všeobecné princípy ponúkame ako základ pre ďalšie rozhovory a činy pri snahe cirkvi formulovať koordinovanú reakciu svojich členov.

Sme povolani, aby sme:

- obnovili svoje porozumenie a prax povinnosti radikálnej kresťanskej pohostinnosti voči všetkým, vidiac praktické implikácie pre zbory a jednotlivcov
- uznali, že migrácia vždy bola a vždy bude súčasťou ľudského konania
- priznali, že v priestore Európy zakúšame a interpretujeme realitu migrácie rôzne, v závislosti od kontextu
- odolali falošným výpovediam, zovšeobecneniam a negatívnym stereotypom, a namietali proti tým, ktorí sa zahrávajú s ľudským strachom
- opäť potvrdili svoj záväzok kresťanov, vzdať slávu Kristovi, keď čelíme cudzincom, a to bez ohľadu na náboženskú príslušnosť alebo politickú situáciu
- povzbudzovali a podporovali tých, ktorí sa odvážia otvoriť svoje dvere a prejavia pohostinnosť ľuďom v núdzi
- sľúbili solidaritu s tými časťami sveta, z ktorých prichádzajú migranti a utečenci, a tiež sa aktívne zapojili do snahy o spravodlivý svet v mieri.

Boh nás volá, aby sme pokračovali na spoločnej ceste. Veríme, že Boh nás tiež volá, aby sme prijali tých, ktorí prídu ako naši spolupútnici. Zaväzujeme sa, že budeme okamžite konať, že budeme prihliadať na dlhodobú perspektívu, ktorú otázky migrácie vyžadujú. Európska metodistická rada vyzýva spoločným hlasom spoluobčanov na celom kontinente, aby sa pridali k nášmu premýšľaniu i k našim činom.

Nech nám Boh všetkým požehná pri hľadaní verného vyjadrenia a svedectva o Jeho láske a milosti v našich životoch a v našej službe.

Don Kerr a Christian Alsted

Predsedia Európskej metodistickej rady

(prel. L. Procházková)

Metodistická cirkev vo východnej Európe a na Balkáne vyvíja snahu pomôcť v situácii s utečencami

Vidno ich všade – fotografie ľudí, ktorí opustili svoj domov, aby po dlhej, úmornej ceste našli útočisko a pomoc v západnej Európe. Ich strach vidno najmä na miestach, kde sa na svojej ceste zastavia – na hraniciach medzi dvoma krajinami a na železničných staniách.

Strumica nie je veľmi ďaleko od hranice medzi Gréckom a Macedónskom. Túto hranicu v poslednej dobe prekročí vyše 7000 utečencov denne na ceste nádeje; a deň za dňom prichádza 1000 až 3500 nových utečencov. Superintendent Wilfried Nausner predpokladá, že toto nie je výzva niekoľkých nasledujúcich týždňov, ale vzhľadom na počet utečencov, ktorí sú momentálne v pohybe v Turecku a Grécku, potrvá celý rok. Dobrovoľníci z Evanjelickej cirkvi metodistickej a zamestnanci Centra Miss Stone, diakonickej inštitúcie metodistickej cirkvi v Macedónsku už poskytli utečencom bezprostrednú pomoc najmä v podobe pitnej vody a ošatenia – a robili to už vtedy, keď sa médiá o túto strastiplnú cestu do západnej Európy až tak nezaujímal. Neexistuje však dosiaľ žiadna organizovaná pomoc. Aby ECM v Macedónsku dokázala poskytnúť pomoc, ktorá by mala udržateľnú hodnotu, hľadá koordinátora činnosti pomoci cirkvi.

V Maďarsku sú členovia metodistickej cirkvi v Budapešti zapojení do aktivít organizácie *Kresťania migrantom*, ktorá poskytuje mimoriadnu pomoc v utečeneckých táboroch a v tranzitných zónach (najmä na železničných staniách). Navyše, metodistická cirkev je tiež členom Maďarskej interdenominácie pomoci, ktorá tiež poskytuje na

týchto miestach pomoc. Ako člen Wesleyovskej aliance sa metodisti a ďalšie cirkvi a organizácie podieľali na založení Centra kúpania pre deti na železničnej stanici Keleti v Budapešti. Rodičia tu dostanú uteráky, mydlá a môžu okúpať svoje deti. Navyše, núdzni tiež dostanú polievku.

Rakúsky superintendent Lothar Pöll vydal verejné vyhlásenie, v ktorom apeluje na vodcov a obyvateľov svojej krajiny, aby prijali vojnových utečencov. Členovia a priatelia metodistických zborov vo Viedni aktívne podporujú humanitárnu pomoc vo Viedni na hlavnej stanici, ktorú koordinuje organizácia Caritas a organizácia *Vlak nádeje*. Tento mesiac Diakonické centrum *Spattstrasse* v Linzi, ktoré je sociálnym zariadením Evanjelickej cirkvi metodistickej, otvorí prvú obytnú komunitu pre osamelých drobných utečencov. Metodistická cirkev v Rakúsku úzko spolupracuje s *Rakúskou diakoniou* a podporuje rôzne projekty (napr. kurzy nemčiny v cirkevných priestoroch).

Súciť a láska k blížnemu sú spoločnými menovateľmi snahy mnohých ľudí.

Connexio, organizácia pre misiu a diakoniu Evanjelickej cirkvi metodistickej, a kancelária biskupa ECM pre centrálnu a južnú Európu vo Švajčiarsku nezberajú ošatenie, ani jedlo. Av-

šak finančná podpora je vítaná. Kontaktujte urs.schweizer@umc-europe.org. Tieto finančné prostriedky budú použité podľa potreby – buď na humanitárnu pomoc vo vyššie spomenutých krajinách, alebo cez UMCOR, metodistickú organizáciu, ktorá poskytuje pomoc utečencom na strednom východe, v Grécku a v Taliansku.

prel. Lenka Procházková

Téma čísla

Odkaz reformácie pre dnešok

3 1. októbra si všetky protestantské cirkvi na celom svete pripomenú známu udalosť Pamiatky reformácie – od lat. slova *reformare* = opraviť, znova dať do poriadku - to, čo bolo pod vplyvom času a rôznych iných činiteľov narušené. V tento deň sa Dr. Martin Luther (1483-1546) rozhodol, že na dvere zámockého chrámu vo Wittenbergu pribije 95 téz proti predaju odpustkov a proti neporiadkom vo vtedajšej cirkvi.

Duchovenská vrchnosť nielenže zneužívala svoje cirkevné postavenie, ale častokrát dochádzalo k zásadným omylom vo veciach viery v Ježiša Krista.

Samotná historická udalosť spočívala v tom, že duchovenská vrchnosť nielenže zneužívala svoje cirkevné postavenie, ale častokrát dochádzalo k zásadným omylom vo veciach viery v Ježiša Krista.

Martina Luthera, ako srdcom úprimne hľadájúceho Božie pravdy a fundamentné princípy kresťanskej viery, táto situácia natoľko vyprovokovala, že sa rozhodol postaviť proti biskupom, kardinálom a proti samotnému pápežovi iba preto, aby poukázal na chybné praktiky, ktoré sa vo vnútri cirkvi intenzívne pestovali; nimi prostý ľud zavádzali a pomerne často ho aj zastrašovali pekelným ohňom len preto, že neplnil prikazy kleru.

Lutherovo vyhlásenie na sneme vo Wormse r. 1521: „Tu stojím, nemôžem inak. Boh mi pomáha!“ znamenalo potvrdenie jeho postoja voči cirkvi, z ktorej bol neskôr aj exkomunikovaný.

Historiografia potvrdzuje, že mnohí veli-

káni a reformátori, ktorí sa v minulosti snažili o nápravu, či už teologického učenia alebo cirkevnej štruktúry, skončili nepochopením a neprijatím zo strany domácich viery, a odsúdením i následným vylúčením zo svojho cirkevného prostredia. Ich životný odkaz je memoárom pre mnohé kresťanské cirkvi, ktoré môžu čerpať pre svoj duchovný rast.

Už pred Lutherom sa o nápravu cirkvi snažili vo Francúzsku Peter Vald, v Anglicku John Wicklif, v Čechách Ján Hus a v Taliansku Jeroným Savonarola, známi ako predchodcovia reformácie. Ich hlasy boli umlčané a ich snahy Rím násilne potlačil.

Sviatok Pamiatky reformácie v cirkvách neznamena len spomienku na historické udalosti, ale reformácia je proces, ktorý sa každodenne má odohrávať

v živote človeka, cirkvi a spoločnosti; je potrebné uvedomovať si nesprávne smerovanie, chyby a omyly a usilovať sa vrátiť k tej správnej ceste. Reformácia v živote kresťana a cirkvi znamená každodenný návrat k Božiemu slovu, každodennú konfrontáciu svojho života s Božími prikázaniami a každodennú snahu o obnovu vo všetkých zložkách nášho života.

Dnes môžeme v pokore pred Pánom Bohom takto poďakovať: „Vďaka Ti, Bože náš, za to, že si si povolal muža plného viery a horlivosti pre Tvoje veci a pre Tvoju pravdu!“

Aj naša Evanjelická cirkev metodistická sa smie z tejto udalosti, ktorá sa zapísala do dejín kresťanstva, poučiť a vziať si osobný príklad

Reformácia je proces, ktorý sa každodenne má odohrávať v živote človeka, cirkvi a spoločnosti.

reformátora Martina Luthera, jeho myšlienok a postojov a tie aplikovať do každodennej praxe bohoslužobného života. Ak chceme hovoriť o reformačnom postoji v kontexte myšlienky „ecclesia semper reformanda est“ (cirkev má byť neustále reformovaná), musíme pritom pamätať, že reformácia sa má diať neustále s cieľom skvalitnenia duchovného a cirkevného spôsobu života; cirkev má prehodnocovať svoje úmysly a správanie. Cirkev ako Kristovo mystérium je povolaná k sebakritickej reflexii, aby sa jej členovia umenšovali a jej Garant rástol.

Cirkev ako Kristovo mystérium je povolaná k sebakritickej reflexii, aby sa jej členovia umenšovali a jej Garant rástol. Jedine vtedy bude splnený cieľ Božieho sebazjavenia a odhalenia vyslobodzujúcej pravdy.

Svätý Peter apoštol vo svojom 1. liste píše: „Lebo Boh sa pyšným protiví, ale pokorným dáva milosť.“ (5,5) Aktivne pôsobenie Ducha Svätého pri nás a v nás je možné iba za predpokladu, že sa budeme neustále obnovovať v Jeho poznávaní a sebakriticky hodnotiť svoje správanie, svoj postoj k duchovným veciam, a v snahe usilovnosti vždy stáť na pevnom základe, zotrvať v štúdiu Písma svätého a v modlitbách.

Sola scriptura
JEDINE BOŽIE SLOVO

Sola fide
JEDINE VIEROU

Sola gratia
JEDINE MILOST'

Sola Christus
JEDINE KRISTUS

Soli Deo Gloria
JEDINE BOHU PATRÍ SLÁVA

Misijne pôsobiť sú povolaní všetci kresťania; majú hlásať večné nemenné pravdy, a to, že prameňom viery a pravidlom života je slovo Božie obsiahnuté v Písme svätom; že ospravedlnenie hriešnika sa uskutočňuje samou vierou z Božej milosti v Ježišovi Kristovi; že prijímanie sv. Večere Pánovej pod obojakým spôsobom je hodnoverné a biblické. V zásade ide o jedno: o spásu človeka pre večný život.

Kiež sme aj my dobrými Kristovými nasledovníkmi, ktorí budú každý deň prechádzať reformačným procesom obnovy! Usilujme sa o to, aby ďalšie generácie po nás mohli na nás spomínať v dobrom a pripomínať si nás ako tých, ktorí tiež verne stáli na Božom slove, na Kristovom základe milosti, a na princípoch duchovného posväcovania sa. Pripomínajme si to, čo bolo, a poučme sa z toho s cieľom, aby sme v prítomnosti robili podobné kroky našich vzácných a Bohu oddaných svedkov viery.

Nech nám v tom Pán Boh pomáha!

Ivan Lukáč

Horalky v Drážďanoch

Vystúpim po deviatich hodinách cesty zo slovenskej strely, ktorá ma priviezla z Bratislavy až do Drážďan. Mesto na Labe. Krásny skvost, ktorému vďaka svojmu šarmu dali prívlastok 'polabská Florencia'. Počas druhej svetovej vojny, keď boli Drážďany pri bombardovaní takmer úplne zrovnané so zemou, sa mesto zrenovovalo. Tak sme štyri desiatky prevažne mladých ľudí z celej Európy mohli pricestovať, aby sme sa stretli na Európskej rade metodistickej mládeže (European Methodist Youth Council) v dňoch 24. - 28. 9. 2015. Prvý deň bol viac-menej regeneračným po dlhšej ceste, avšak už na druhý deň sa rozbehlo niekoľko zasadnutí, kde sa riešili záležitosti spojené s mládežníckou prácou po celej Európe. Aktívna angličtina alebo nemčina boli jazyky, ktorými sme po celý čas komunikovali. Prezentácie práce v konkrétnych krajinách Európy alebo predstavenie rôznych zaujímavých projektov po celom svete. Jedným z nich je aj projekt GENERATION transformation, do ktorého sa môžu zapojiť mladí, ktorí by sa chceli angažovať v aktivitách zasahujúcich celú spoločnosť v rôznych častiach sveta. Zaujímavé boli zasadania, stretnutia, kde sme sa venovali aktuálnym témam, ako utečenecká kríza, xenofóbia, alebo

napríklad téma darcovstva orgánov. Okrem toho boli zaujímavé aj rôzne plánované mládežnícke akcie počas nasledujúcich rokov. Okrem náročnej agendy sme mali aj čas jeden na druhého, aby sme sa navzájom spoznali. Či už pri potulkách mestom, spoločných aktivitách, ale aj pri konzumácii lokálnych „chuťoviek“. Každý z nás mal priniesť niečo zo svojej krajiny. Kilogramy sladkostí na jednom stole z desiatok krajín celej Európy. Mimochodom, ja som nás - Slovensko reprezentoval Horalkami, Milou a cukríkmi Trnavské furé. P.S. Chutilo im! © Stretnutie v Drážďanoch bolo výnimočnou skúsenosťou, počas ktorej som mohol spoznať metodistickú cirkev rozšírenú po celej Európe a byť súčasťou jej rôznorodosti. Teším sa z toho, že aj naša cirkev má vplyv na mladú generáciu po celom našom „starom“ kontinente.

Pablo

Výborné načasovanie

V dňoch
11. - 15.
9. navštívil

Michalovský zbor menší tím z nového partnerského zboru Living Word UMC (St. Louis, USA). Vznik tohto nového partnerstva v rámci projektu „In Mission Together“ (IMT), je takým malým svedectvom. Zbor Living Word (LW) je už niekoľko rokov misijné zameraný zbor (má rozbehnuté misijné projekty v Afrike, v Mexiku, v Dominikánskej republike...). Niekedy na jar počas modlitieb a pôstu prijali víziu pre vznik novej misijnej spolupráce s nejakým zborom vo východnej (postkomunistickej) Európe.

Zhruba v tom čase som mal na Oblastnej konferencii rozhovor so s. Lenkou Procházkovou o tom, že mám v sebe túžbu vytvoriť spoluprácu so zborom v USA, na základe mojej pozitívnej skúsenosti zo spolupráce v mojom minulom zbore v Trnave. Asi o 5 dní ma s. Lenka elektronicky kontaktovala, že je tu nejaký zbor v USA, ktorý si hľadá partnerský zbor. No jed-

Výlet na Vinianske jazero

noducho, výborné načasovanie...

Hlavným cieľom návštevy misijného tímu v zložení: Michael M. (hlavný pastor LW), Michael L. (zvukový technik v LW) a Dan D. (vedúci chvál v LW) bolo spoznať náš zbor a hovoriť o našej spolupráci do budúcnosti. Zúčastnili sa viacerých aktivít zboru, kde

aktívne slúžili kázaním, svedectvom (bohoslužby) a vedením chvál (bohoslužby, skupinka v Sečovciach, služba v DSS). Brat Dan ako hudobník si hneď porozumel s našimi mladými z hudobnej skupinky a tu vznikol aj nápad, ktorý sa zrejme zrealizuje budúce leto. Br. Dan sem chce priviesť svoju chválospievovú skupinu a spolu s našimi mladými plánujeme zorganizovať niekoľko evanjelizačných koncertov po zboroch na východnom Slovensku. Verím, že táto nová spolupráca bude požehnaním pre oba zbory a aj pre našich mladých.

Štefan Rendoš

Bratia kazatelia
Michael M.
a Števo R.

Medzinárodná
chválospievová
skupina: Dan
a Roman

Dar od priateľa mi zmenil život

S pomínam si, že ako malý chlapec - možno - 10-ročný - som sa snažil slovné hrešiť, ale nešlo mi to. Svedomie mi hovorilo nie! Verím, že vplyv mojej matky, ktorá ma pilne vychovávala, aby som nikým nepohrdal a blízkeho mal v úcte, tak zanechalo na mne stopu, že mi poznačilo sebavedomie.

Vyrastajúc v tradičnej evanjelickej rodine som ako 12-ročný absolvoval konfirmáciu; z tohto obdobia si na najsilnejší zážitok spomínam, ako som pri odriekaní odpustenia hriechov nevedomky rozplakal starých rodičov. To so mnou natoľko pohllo, že som si začal uvedomovať - vo veciach Božích nie sú žarty. Bol som šokovaný. No život sa uberal ďalej a moje skúsenosti s Bohom sa vytrácali. Otázka vzťahu s Bohom bola pre mňa jedna strana mince, a realita života druhá. Tak som sa domnieval.

Keďže som ako „luterán“ zakotvil v silnej tradičnej rímskokatolíckej rodine u mojej manželky, tak chtiac-nechtiac som bol neraz konfrontovaný s náboženskou otázkou. Ako mladému mužovi sa mi tieto skúsenosti zdali príliš naivné, až ma popudili k rastu môjho pôvodu do evanjelického povedomia. Tak sa zo mňa stal uvedomelý evanjelik. Pokračovalo to narodením prvého syna, keď svokrovci už pripravovali krst v rímskokatolíckom kostole. Vtedy som s nasadením všetkých síl statočne odolával, len aby som snáď neutrpel porážku. Všetko toto divadlo trvalo, až dovtedy, kým som sa neobrátil. Keďže syn bol nakoniec pokrstený ako evanjelik, z vďaky voči evanjelickému farárovi sme s manželkou začali pravidelne navštevovať evanjelický kostol. Telom som bol prítomný, no duchom nie. Myslel bola väčšinou zamestnaná opravou auta. No mal som dobrý pocit - chodím do kostola...

Začiatkom 90-tych rokov chodili po domoch svedkovia Jehovovi a ponúkali rôznu literatúru, o ktorú som javil záujem. O štúdium Písma som s nimi nemal záujem. Snažil som sa čítať ich Písmo, no ďalej ako po Mojžišove knihy som neuspel. V tomto období sa mi od brata Čániho dostala do rúk Nová zmluva. Pri čítaní tejto knihy sa mi začala nepretržite točiť hlava vľavo - vpravo. Bol som unesený pravdou, čo som tu nachádzal. Neustále som chodil za manželkou a poukazoval na verše hovoriac: Toto snáď nie je pravda... Bol som úplne prevapený! Hovoril som: Pane, ak len 5% som z tohto porozumel, skláňam sa pred Tebou, Tvojou velebnosťou. Odpusťte výraz, ale asi najvýstižnejšie to vyjadria slová: Ja som to „zožral aj s navijakom...“ Milosť Božia mi otvorila oči. Aký evanjelik, katolík, aká národná príslušnosť, aký farár, žiadne také u mňa viac neexistovalo. Všetko mi to pripadalo ako žabomyšia vojna. Z vďaky voči Pánu Bohu za tento zásah sme s manželkou padali na kolená. V kostole som už vnímal slovo Božie a stále mi Ho bolo málo. Žiadalo sa mi viacej duchovného pokrmu, delenia sa o vieru. Prežíval som neskutočnú eufóriu, v tomto období by mnou nič nepohlo. Bol som v siedmom nebi, pokoj, radosť. Vôbec ma netrápilo, že sa mi kolegovia či známi posmievajú. Bol som plný poznania, chodiaca konkordancia:). Každá jedna situácia vďaka mňa sa mi automaticky prebleskla v adekvátnej verš v Písme. Dokonca aj hriech, čo ma kváril, bol odrazu zastavený. Nechápal som veci, čo sa pri mne diali. Takto Bohom dotknutý som sa domnieval, že som to v živote už vyhral. V skutočnosti to bolo Božie povolanie a začiatok boja viery.

S odstupom času po mnohých skúsenostiach vyznávam, že Pán Boh najlepšie vie, ako

s nami naložiť. Pochopil som, že chodenie s Bohom je celoživotná záležitosť. On chce, aby sme zjavili Jeho vôľu - spasenie - pre padlé ľudské pokolenie. Toto poslanstvo mi dalo zmysel najmä v najťažších situáciách môjho života. Netvárim sa akoby som bol bez hriechu, skôr opačne: cítim sa ako bezbožník (poznám Jeho vôľu a nerobím tak- Ž 1). Obstať ako kresťan nie je vôbec ľahké. Neraz som bol ako ovca medzi vlkami, ale či náš Majster nemal ešte horší údol?! A vieme, že nie je žiak nad učiteľa. Keď vidím, ako ľudia chytro a ľstivo konajú, myslím si, že prekabáčia blízkeho, je mi z toho do

plaču. Byť úprimný, prostý sa dnes nenosí. Sme divadlom svetu, ale pamätajme, že tu nemáme trvalé miesto, ale len dočasné.

Vďačím Pánu Bohu za lásku v obeti Pána Ježiša Krista, ktorá mi dáva silu bojovať. Tak tiež vďačím za spoločenstvo bratov a sestier, keď sa spojení v jedno povzbudzujeme a posilňujeme nádejou, ktorú prechováame v Ňom.

Dúfajte v Neho ľudia v každý čas... (Žalm 62,9)

Jaroslav Sklenár,
Partizánske

Ondrej Fabrici

Život

A čo je život?
Iskra neba
do prachu zeme vložená.
Len seba,
seba spaľuje,
či žiali, či sa z diaľky smeje.
Letí tam,
kde Boh kraľuje
plameňom lásky hreje.

Život je pieseň horskej riavy,
smiech rozihraných detí,
príval túh ako víchor dravý,
ktorý na srdce zletí.
A radosť, čo jak gejzír tryská,
do výšok slávou ožiarených,
obchádza všetky prepadliská,
v ktorých sa bolesť pení ...

Život, to nie je lieň, lož podlá,
jak chladná sfinga bezmenná,
či v srdci zbožnom skrytá modla,
žiadostou očí zbožštená.

Život je stále žartovanie,
horúci oheň na srdci,
a večné, večné umieranie
pre šťastie časov budúcich.

Samir Slivka, 30r, zadaný

Bratislava, zbor ELIM, Petržalka

Predstavujeme ľudí zo zborov

▷ Šikulmeter / Čo dokážete, čo môžete ponúknuť?

Rád spievam a touto formou vzdávam úctu svojmu Stvoriteľovi.

▷ Škola / Aký predmet ste mali v škole najradšej?

Geografia, dejepis, telesná a športová výchova, hudobná výchova.

▷ Hračka / Mali ste svoju najobľúbenejšiu hračku?

Jednoznačne futbalová lopta.

▷ Verš / Aký je váš najobľúbenejší verš z Biblie?

Sú viaceré obľúbené verše, ale z určitého dôvodu tentokrát vyzdvihnem nasledujúce verše: „Pre nič nebudte ustarostení, ale vo všetkom s vďakou predkladajte Bohu svoje žiadosti vo svojich modlitbách a prosbách. A pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý rozum, uchráni vaše srdcia a vaše mysle v Kristovi Ježišovi.“ Fp 4,6-7 Tieto verše sa vzťahujú na jedno moje zaujímavé svedectvo. Skúsím ho stručne napísať/skrátiť. Raz som si písal s jednou kamarátkou. Práve ju trápili určité veci a mala súženie, tak som ju chcel nejako povzbudiť. Poprosil som Pána, aby mi dal nejaké slová povzbudení. Asi po 10-15 sekundách som v duchu počul hlas, ktorý hovoril: Filipanom 4,6-7 ...Keďže som v tej chvíli netušil, o aké verše ide, zostal som v nemom úžase potom, ako som si tie verše vyhľadal a zistil, že perfektne zapadajú do situácie, v ktorej sa nachádzala moja kamarátka. Úplne nadšený Božou prozreteľnosťou som ale bol až potom, ako som tie verše napísal kamarátke. Predstavte si, ona práve v tej chvíli, keď som jej poslal tie verše (Filipanom 4,6-7) na povzbudenie čítala Bibliu (to som v tej chvíli vôbec netušil) a spomedzi všetkých možných veršov

čítala práve tieto. Obaja sme z toho boli v šoku. Náš Pán je Veľký. Počuje náš hlas. Sláva Bohu! ▷ Postava / Aká je vaša najobľúbenejšia postava v Biblii?

V Biblii sú mnohé skvelé postavy, ktoré nás svojimi príbehmi znovu a znovu nadchýňajú. Najobľúbenejšia postava v Biblii pre mňa je predsa môj Pán a Spasiteľ Ježiš Kristus.

▷ Kniha / Akú knihu čítate? Najobľúbenejšia? Predovšetkým Biblia. Je to Božie slovo, ktoré nás vedie tou správnou cestou, v ktorom vždy môžeme nájsť útechu, nádej, pokoj, lásku. Veľmi rád si čítam (alebo pozerám cez internet) aj rôzne povzbudzujúce príbehy a svedectvá rôznych ľudí o tom, akým zázračným a úžasným spôsobom sa ich Pán dotkol.

▷ Film / Ktorý film vás nadmieru zaujal?

Boh nie je mŕtvy (God's not Dead), V jednom ohni (Fireproof), Dlhá cesta (A walk to remember).

▷ Hudba / Akú hudbu počúvate?

Worshipové piesne.

▷ Vytáčaadlo / Čo vás vie najviac nahnevať?

Dopravné zápchy, čakanie v rade, čakanie pred pokladňou ☺.

▷ Jedlo / Ktoré jedlo máte najradšej?

Segedínsky guláš, pizza, pečená jahňacina, kapustnica...a ešte veľa všeličoho ☺.

▷ Zmena / Akou formou ste sa obrátili? Čo viedlo k vášmu obráteniu ku Kristovi?

Obrátil som sa zhruba pred rokom. Už dlhšiu dobu som cítil, že ma Pán Ježiš k sebe priťahuje a požíva. V mojej mysli som stále akoby počul volanie „Poď ku mne...“ Tak som odovzdal svoj život Ježišovi Kristovi. Prijal som Ježiša ako svojho Pána a Spasiteľa a formálne som oľutoval všetky svoje hriechy. Hovorím „formálne“, pretože v tej chvíli som ešte nezažil skutočnú premenu. Bol to čin poslušnosti. Asi po dvoch mesiacoch čítania Novej zmluvy a vytrvalých prosieb, aby sa mi dal poznať, môj Pán Ježiš Kristus sa mi zjavil. V ten deň, po dlhom rozjímaní, zrazu som bol naplnený Jeho prítomnosťou (nikdy pred tým som ani zblízka

také niečo nezažil). Najskôr som sa zľakol, lebo som vedel, že ma prišiel navštíviť Ježiš osobne, ale ja som bol špinavý, hriešny. Cítil som celú ťarchu svojho hriechu. Ale Ježiš spravil niečo úžasné. Priviedol ma pred kríž a povedal mi: „Moja krv bola preliata na odpustenie tvojich hriechov, pre tvoju spásu. Si čistý, lebo si prijal moju obeť...“ ...to bol okamih mojej premeny a znovuzrodenia. Okamžite som začal plakať od radosti a ďakovať, že ma spasil. Ležal som v izbe na zemi a cítil som, ako ma Pán Ježiš drží vo svojom náručí. Vtedy som Pána úprimne začal milovať.

▷ Pranie / Keby ste na svete jednu vec mohli zmeniť, ktorá by to bola?

Pán Ježiš nás požíva robiť veľké veci („Chodte teda a čiňte mi učeními všetky národy.“ Matúš 28,19), často nám ale starosti tohto sveta, žiaľ nedovolia úplne sa odovzdať Bohu. Toto by som chcel zmeniť. Chcel by som viac času tráviť s Pánom, úplne sa Mu odovzdať a vo všetkom plniť Jeho vôľu.

▷ Odkaz / Čo by ste odkázali čitateľom Ohniska?

Modlime sa a čítajme Božie slovo, aby sme kráčali v Pravde. Snažme sa nášmu Stvoriteľovi a Spasiteľovi dôverovať. Snažme sa Mu úplne odovzdať. Keď sa modlím, vždy prosím Pána, aby sa Jeho túžby stali i mojimi túžbami. Nezabúdajme nikdy na to, že Boh nám dal večný život skrze nášho Pána Ježiša Krista, a že tento pozemský život sa raz pominie, ale my budeme kráčať vo večnosti v nebeskom kráľovstve s našim Spasiteľom a Stvoriteľom. Máme sa na čo tešiť! („...Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo a čo ani do ľudského srdca nevstúpilo, to pripravil Boh tým, čo ho milujú.“ 1Kor 2,9)

Celý Samirov príbeh o hľadaní Pravdy a o obrátení bude v niektorom z ďalších čísel Ohniska.

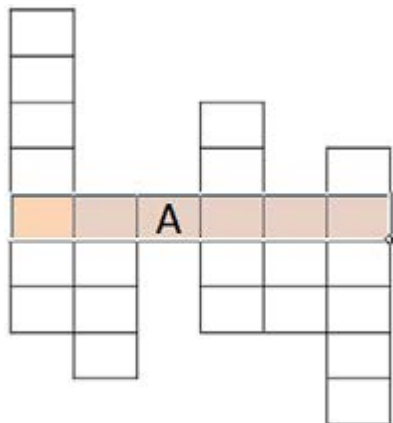

Ahojte, deti!

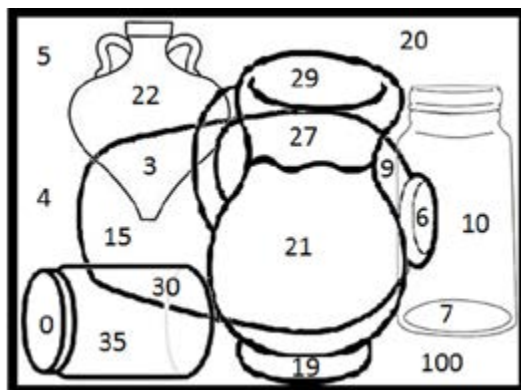

Ježiš rád zostával v prítomnosti ľudí. Chcel im pomáhať. Jedného dňa Ho poprosila jeho matka Mária, aby pomohol na slávnosti. Ježiš tu použil svoju moc. Všetci boli šťastní. Tak ako Ježiš pomohol im, chce i tebe pomáhať každý deň. Môžeš Ho o to v modlitbe poprosiť.

1. Ako sa volala slávnosť, pri ktorej Ježiš pomáhal? Skús doplniť jednotlivé slová do tajničky: BOH, NEVESTA, RADOSŤ, VÍNO, JEDLO

2. Vyfarbi násobky čísla 3 svetlohnedou farbou a ostatné čísla modrou farbou. Zistíš, kde bolo uskladnené víno.

3. Ježišova pomoc bol i prvý Ježišov zázrak. Aký to bol zázrak? Dopln z písmen slová do vety podľa obrázkov.

Premenil _____

Oznamy

Blahoželáme

10.10.2015 sa sestra **Margitka Ollerová** zo Skleného dožila 89. narodenín. Milá sestra, srdečne Vás pozdravujeme pri príležitosti Vašich narodenín a prajeme Vám, aby Božia prítomnosť potešovala stále Vaše srdce.

10.11.2015 sa sestra **Mária Kochanová** zo Serede doživa 85. narodenín: Milá sestra Mária, k Vaším narodeninám Vám z celého srdca prajeme, aby Vás Hospodin požehnával, bol Vašou nádejou a potechou do ďalších dní Vášho života.

16.11.2015 sa sestra **Alžbeta Zahradská** zo Serede doživa 75. narodenín: Milá sestra, prajeme Vám k Vášmu sviatku všetko dobré. Nech svetlo Hospodinovej lásky naplní aj naďalej Váš život pokojom a radosťou z Jeho zaslúbení.

V októbri - mesiaci úcty k starším, pozdravujeme všetkých starších bratov a sestry s práním zdravia, pokoja a radosti. Sme vďační za vašu pevnú vieru, za modlitby a za vytrvalosť v nasledovaní Pána Ježiša Krista: *...dôverujem, že Ten, ktorý vo vás začal dobré dielo, ho aj dokončí, až do dňa Ježiša Krista. (Fil 1, 6)*

Termíny akcií

13.11.2015 - Zasadnutie Rady SO ECM, Bratislava

14.11.2015 - Stretnutie sestier, Sereď

20.-21.11.2015 - Pastorálka pracovníkov cirkvi, Partizánske-Malé Bielice

Dary na Ohnisko

Za mesiace august – september 2015:

Kašík, Juraj 100,-
Zbor Bratislava-Petržalka 30,-
Zbor Michalovce 45,-

Ďakujeme!

Smútočné oznámenia

Brat Milan Kochan
(18.7.1950-24.9.2015)
Brat Milan pochádzal z veriacej rodiny, rodičia aj starí rodičia boli veriaci. Uveril ako 13-ročný, keď odovzdal svoj život Pánu Ježišovi pri jednom večernom modlitebnom zhromaždení. I keď jeho život bol dlho spätý s Apoštol-

skou cirkvou, často navštevoval naše zhromaždenia v Seredi a v Sládkovičove. Bol na stanovaní našej cirkvi v Poušti pri Bechyni v roku 1969 alebo 1970, kde sme sa zoznámili.

Do ECM bol prijatý na čiastočný úväzok ako pomocný kazateľ. Jeho úlohou bolo pomáhať pri biblickom vyučovaní, pri vedení modlitieb a zhromaždení v Seredi. Jeho osobitnou túžbou a radosťou bolo robiť videonahrávky zhromaždení.

Apoštol Pavol v R 10,15-17 píše: „Ako budú kázať, ak nie sú poslaní? ...Teda viera je z hlásania, a hlásanie z Kristovho slova.“

Brat Milan prijal Božie povolanie a zapojil sa do radu vyznávačov Pána Ježiša Krista a zvestovateľov evanjelia. Vo všetkých činnostiach mu bol základom jeho osobný vzťah s Bohom. Ďakujeme Pánovi Cirkvi, Ježišovi, za jeho život.

Pavel Procházka (Red.krátené)

Brat David Hill
Boli sme smutní, keď sme sa dopočuli, že nás 7. 9. 2015 opustil náš brat David Hill (73). Naposledy sme sa stretli v júli v našom zbere v Trnave počas návštevy tímu z

USA. Vedeli sme, že bolo pre neho ťažké prísť, pretože mal veľké zdravotné problémy. Keď som ho však videl spievať pieseň „Tu som Pane“ so zdvihnutými rukami, nielen ja, ale i viacerí z nás sme boli dotknutí jeho obetavosťou ísť na misijnú cestu. Trnavský zbor si veľmi cení partnerstvo so zborom v Texase (UMC Keller). Začalo v roku 1998, keď prišli prví dobrovoľníci v misii zo zboru Keller pomôcť pri opravách modlitebne. A David bol pri tom od začiatku. Pracoval, modlil sa, rozdával lásku. Stal sa pridruženým členom nášho zboru. Toto leto som mu s úsmevom povedal, že nechodí pravidelne do svojho zboru v Trnave. Je ťažké uveriť, že to bola jeho posledná návšteva na Slovensku. Vieme však, že dosiahol svoj večný domov v nebi a dostal korunu života od svojho Pána. Tam už niet bolesti, ani choroby, ale radosť a pokoj. Modlíme sa za jeho rodinu, aby ich Boh potešoval.

Luboš Tagaj

Na večnosť odišiel brat **Ondrej Haško** zo zboru Sereď vo veku 89 rokov. Brat Haško uveril, keď sa dostal do rodiny svojej manželky a videl príkladný život svojich svokrovcov. Pán Ježiš Kristus bol pre neho všetkým. O ňom zložil aj niekoľko piesní, ktoré sú v sereďskom spevníku. Asi najviac to vystihuje pieseň: *Odkedy som Krista prijal, blažený som vždy, neviem si to prenachváliť, čo cítim v srdci. Útulok môj najmilší, vždy k Tebe volám. Teba mám najradšej, srdce Ti oddám.*

Posledná rozlúčka sa konala 3.9.2015.

Vydáva: Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468 ,
eMail: ustredie@umc.sk
ISSN 1339-2956
www.umc.sk - tu sa nachádza Ohnisko

v elektronickej podobe.
Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 Eur + poštovné.
Prispieť môžete na č.ú.: 6611690036/1111;
VS: 9172 alebo poštovou poukážkou.
Ďakujeme.

Redakčná rada:
Milena BELKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Luboš TAGAJ
Martina VÝBOŠŤOKOVÁ
Spolupracovníčka: Mariana KUŠIAKOVÁ